

પારસને સ્પર્શો કંચન થયા,
લોઢાએ અંતર-સ્પંદન લક્ષ્યા.

‘આ’ શુદ્ધ સોદાગર પારસમણિ,
વિચર્યા ‘તે’ ભૂમિ તીર્થકરી.

‘આ’ તરણતારણ સ્થાયો જયહૌં,
વીતરાગ અસંયત ગવાયો ત્યહૌં.

શુદ્ધ નિરાકુળ ‘મોક્ષ’ છાઈ રહ્યાં,
વિણ વૃક્ષે ‘તે’ ઠંડક છાંયો અહા !

વિણ ચંદન પુષ્પ-ધ્વજાએ વધ્યા,
શાશ્વત સંબંધ ‘અક્રમ’ અલખ્યા.

શબ્દે-શબ્દે સો ભાનુ પ્રગટા,
નિશ્ચે વંદું ત્વમ્ જ્ઞાન-ઘટા.

અનંત દર્શન સ્વબોધકળા,
અંબોધિ અગાધ નિઃસ્પૃહ પૂજાર્હા.

નિરંતર જાગૃત યજ્ઞ મહા,
પ્રત્યેક અવસ્થા આહુતિ સ્વાહા.

ક્ષીણ-મોહ-જિનેશ્વર ‘દાદા’ અહા !
‘જય સચ્ચિદાનંદ’ જય વિજય વહૌં.

‘તે’ જ્યોતિ પ્રકાશક સ્વ-પર ‘આ’,
નિદિધ્યાસને હરદમ ‘દાદા’ જ ગા. ---પારસને...

